

KULTUR / ANMELDELSER

16.06.2021 KL. 12:30

Anmeldelse: 300 år gammel kirkelyd nåede Aarhus

Vi kan igen nyde levende musik. Bach er intet dårligt sted at begynde.

Der var smuk kirkestemning fra 1700-tallet med Aarhus Bach-Orkester og Aarhus Bach-Kammerkor i Aarhus i søndags.
Foto: Per Rasmussen

KLASSISK MUSIK**J. S. Bach: "Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen", BWV 12****J. S. Bach: "Höchsterwünschtes Freudenfest", BWV 194****Aarhus Bach-Orkester og Aarhus Bach-Kammerkor****Koncerten var arrangeret af Aarhus Bach Selskab****Dirigent: Carsten Seyer-Hansen****Solister: Bl.a. Nina Bols Lundgren, sopran, og Rasmus Gravers Nielsen, tenor****Vor Frue Kirke, Aarhus, søndag**

Sorg og glæde, kamp og sejr, lidelse og udfrielse. De store eksistentielle kontraster blev foldet ud i en lys og lun sommeraften, da Aarhus Bach Selskab søndag fejrede, at vi nu kan samles til koncert igen. Og det med et koncertprogram, som ikke ofte bliver fremført. Vi fik først kantaten "Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen", som fyrsten i Weimar bestilte til en gudstjeneste i 1714.

»Vi må igennem mange trængsler for at komme ind i Guds rige,« lyder oversættelsen af det første recitativ her. Og denne tilgang til livet er sigende for hele kantatens livssyn.

Sammen med Carsten Seyer-Hansens nænsomme direktion sørgede det lille orkester for en indbydende, smuk og blødt klingende indledning. Med dejligt afrundede affraseringer fik satsen liv og inderlighed, så man var stemt til at lytte til den mere end 300 år gamle andagt, der i sit klare sprog ikke lader menigheden i tvivl om, at Gud er den bedste chef og selve livets omdrejningspunkt. Et klart sprog fra en svunden tid i en ofte uklar, men nuværende tid, kunne man overveje. De otte sangere, som Carsten Seyer-Hansen har sat sammen fra både det københavnske og det aarhusianske musikliv, klingede smukt, præcist, men stadig indlevet og farverigt i en tæt klang.

Generelt var koralerne en stor nydelse hele aftenen igennem; det mærkede man også i aftenens anden kantate, der i sin første del afslutter med en lækker koral. Her beviste koret, at der selv ud fra en strengt ordnet koralsats' logik kan skabes blomstrende liv og glæde. Balancen mellem orkester og kor var vel afstemt og velfungerende. Satserne fik den nødvendige ro, og de vuggende rytmer understøttede stabilt og diskret sangerne, der var placeret foran orkestret på hver side af dirigenten. En opstilling, som på alle måder virkede.

Solisterne var velvalgte. Særligt sopranen Nina Bols Lundgren strålede med en meget klar og stærk lyd, så man let kunne tilgive, at det somme tider kneb med intonationen i de allerhøjeste toner. Lige så behageligt var det at lytte til tenoren Rasmus Gravers Nielsen, der med dejlig glød og bløde rundinger i sin stemme virkelig gav den spinkle baroklyd varme og fylde. Tenoren Torsten Nielsen præsenterede også en smuk klang, men hans musikalitet kom bedst til udtryk i duet sammen med Nina Bols Lundgren.

LÆS OGSÅ

Anmeldelse: Hjem søgt af rædsler fra Anden Verdenskrig

Som altid var det værd at lægge mærke til, hvad der sker i basgruppen i Bachs univers. Som en underliggende hjerterytmie eller en blidt, men stadig markant tikkende symaskine leverede cellisten og kontrabassisten et lækkert lydtæppe hele aftenen igennem. Den særlige fremdrift i Bachs musik var dejlig at være vidne til igen, og det i et meget kompetent ensemble.